

A magyar katonai híradás története

Egy érdekes rész a történetből: A léggáró csapatok és összeköttetések

Dr. Horváth László Ferenc, Mikita János, Sáfár József, Dr. Ternyák István

A kidolgozók az elmúlt évben elhatározták, hogy tudományos igénygel megírják a magyar katonai híradás 1848-1990-ig tartó történetét. A kidolgozás körülményeinek, főbb időszakainak és a kidolgozók rövid bemutatása. Az első időszak 1848-1918-ig, a háború befejezéséig tart. Ezt az időszakot alapvetően befolyásolta az Osztrák-Magyar Monarchia léte és a polgári távíró, távbeszélő hálózatok dinamikus fejlődése. Ekkor vette kezdetét a katonai repülés, amelynek korabeli megnevezése léggárók volt. Kik is voltak azok a léggárók? Mik voltak a kezdeti feladataik, melyek voltak fejlődésük legfontosabb állomásai a Monarchiában és Magyarországon? A léggárók kezdeti összeköttetései, mint távjelzés, távbeszélő, leszállást követő jelentés átadás, ledobás, csövek az írásos anyagok továbbítására, szikratávíró, stb. A háború előtti szervezetek és tervezett feladataik a szárazföldi csapatoknál és a haditengerészetnél. Feladataik, jelentőségük, minőségük és mennyiségük jelentős növekedése és szervezeti változások a háború folyamán. A szikratávírók elterjedése, ívlámpa távbeszélő és az elektroncsövek megjelenése. A repüléshez szükséges meteorológiai adatok továbbítása, gorió állomások (iránymérés a tájékozódáshoz) építése. Futárok, küldemények szállítása, az első repülő postajáratok. magyarországi repülőgépgyárak. Repülőterek berendezései.